

ที่ พร ๐๐๒๓.๓/ว ๕๔๒

ถึง เทศบาลเมืองแพร่ / สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอทุกอำเภอ

ด้วยกระทรวงมหาดไทย แจ้งว่า สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้แจ้งตอบข้อหารือแนวทางการปฏิบัติในการจ่ายเงินตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๒ กรณีผู้ประกันตนที่รับบำนาญชราภาพตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๗ มิใช่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น จึงไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๒ รายละเอียดตามสำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๙๑.๓/ว ๔๑๖๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติในการรับลงทะเบียนผู้ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำหรับอำเภอ แจ้งให้เทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ได้รับทราบและถือปฏิบัติด้วย

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

โทรศัพท์ ๐-๕๔๕๓-๔๑๑๙, ๐-๕๔๕๓-๔๕๐๔ - ๕ ต่อ ๑๒, ๑๔ โทรสารต่อ ๒๕

www.phraelocal.go.th

ที่ มท ๐๘๙๑.๓ / ๖๕๖๖๐

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ พระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๔

พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง หรือแนวทางการปฏิบัติในการจ่ายเงินตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๘๑๐/๑๒๔

ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้แจ้งตอบข้อหารือว่าผู้ประกันตนที่รับบำนาญชราภาพตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ มิใช่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ ดังนั้นจึงไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

ดังนั้น กระทรวงมหาดไทยขอให้จังหวัดแจ้งเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ทุกแห่งทราบ และถือปฏิบัติในการรับลงทะเบียนผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรินทร์ จักกะพาก)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการมีส่วนร่วม

ส่วนส่งเสริมการจัดการด้านสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม

โทร. ๐-๒๒๕๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๕/ โทรสาร. ต่อ ๔๑๐๓

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติในการจ่ายเงินตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย
หลักเกณฑ์ การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๕๒

กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๙๑.๓/๓๕๖๕ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า มาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนด ระยะเวลาเริ่มดำเนินการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร และกรณีชราภาพ พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดให้ดำเนินการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทน กรณีสงเคราะห์บุตรและกรณีชราภาพ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ หากนับระยะเวลาจนถึง ปัจจุบันประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จะครบระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบเดือนตามมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ผู้ประกันตนจะได้รับสิทธิประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ ซึ่งองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งและผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ได้สอบถามแนวทางการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์ การจ่าย เงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ว่าผู้ประกันตนสามารถรับ เงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุได้หรือไม่ เนื่องจากตามข้อ ๖ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าว กำหนดว่า ผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ต้องเป็นผู้ไม่มีลักษณะต้องห้าม กล่าวคือ ไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้รับเงินบำนาญ เบี้ยหวัด บำนาญพิเศษ หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้ เป็นประจำ ยกเว้นผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงิน สงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยได้มีความเห็น ในกรณีดังกล่าว ดังนี้

๑. นิยามผู้มีสิทธิจะได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตามข้อ ๖ (๔) ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์ การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้กำหนดขึ้นตามระเบียบคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงิน เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๒ คือ ไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้รับเงินบำนาญ เบี้ยหวัด บำนาญพิเศษ หรือเงินอื่นใด ในลักษณะเดียวกัน ผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ได้รับ

เงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่นที่รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้เป็นประจำ ยกเว้นผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่ยังมีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพอีกด้วย ถึงแม้ระเบียบคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๒ จะไม่ได้ให้ก็ตาม เนื่องจากคำนึงว่าผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์มีค่าใช้จ่ายมาก

๒. เงินเบี้ยยังชีพตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์ การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ มีลักษณะเป็นเงินสงเคราะห์ มิได้มีแนวคิดในการให้เป็นบำนาญ แต่เป็นการสงเคราะห์ผู้ที่ไม่อาจดำรงชีพได้โดยไม่มีรายได้ที่รัฐจ่ายเป็นรายเดือน ประเด็นสำคัญควรจะคำนึงว่าบุคคลนั้นได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์จากรัฐเป็นรายเดือนหรือเป็นประจำแล้วหรือไม่ ซึ่งกรณีตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ กำหนดให้รัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนออกเงินสมทบเข้ากองทุน เพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนคนละส่วน ดังนั้น ผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ถือว่าเป็นผู้ได้รับการดูแลจากรัฐแล้ว จึงไม่ควรได้รับเพิ่มอีก เงินเบี้ยยังชีพตามระเบียบดังกล่าวควรจะให้แก่ผู้ที่ยังไม่ได้รับการดูแลรายเดือนหรือเป็นประจำจากรัฐ ในลักษณะเดียวกับข้าราชการที่ได้รับบำนาญจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการก็ไม่มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพเช่นกัน โดยพิจารณาจากประเด็นที่เมื่อรัฐช่วยเหลือไปแล้วก็ไม่ควรต้องจ่ายซ้ำอีก

๓. เมื่อพิจารณาตามเจตนารมณ์และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่ใช้บังคับในปัจจุบันแล้ว คณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยจึงมีความเห็นว่า ไม่ให้ผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว หากรัฐมีนโยบายที่จะให้ผู้สูงอายุได้รับเงินตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยถ้วนหน้า ทางรัฐบาลก็ควรมีมติและจัดสรรงบประมาณเพื่อผลักดันนโยบายดังกล่าวต่อไปในอนาคต

ในกรณีนี้คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ ได้ประชุมคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา) เป็นประธานในการประชุม มีการพิจารณาแนวทางการปฏิบัติการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีผู้รับเงินบำนาญชราภาพตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยมติที่ประชุมมอบหมายให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุดำเนินการเสนอเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตีความประเด็นข้อกฎหมายของการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์ การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๖ (๔) ว่าในกรณีผู้รับเงินบำนาญชราภาพตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ จะมีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุหรือไม่ ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อยุติในทางปฏิบัติที่ถูกต้องและเป็นไปตามมติคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทยจึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์ การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ได้รับเงินบำนาญกรณีชราภาพสามารถรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวงมหาดไทย โดยมีผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพ และพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น) และผู้แทนกระทรวงแรงงาน (สำนักงานประกันสังคม) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า การดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์ การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น เป็นอำนาจหน้าที่ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การกำหนดหน่วยงาน ผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนผู้สูงอายุ ในด้านต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งออกตามความใน มาตรา ๑๑ วรรคสอง^๖ แห่งพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ได้กำหนดให้หน่วยงานที่มี หน้าที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ เพื่อการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และข้อ ๖ (๔)^๗ แห่ง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวได้กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ไว้ในทำนองเดียวกันกับข้อ ๕ (๓)^๘ แห่งระเบียบคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์

มาตรา ๑๑ ผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๖๑

๖๑

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาและประกาศกำหนดให้หน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดของกระทรวงหรือทบวงในราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นและรัฐวิสาหกิจเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ความสัมพันธ์กับภารกิจหลักและปริมาณงานในความรับผิดชอบ รวมทั้งการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนประกอบด้วยเป็นสำคัญ

๖๑

๖๑

ข้อ ๖ ผู้มีสิทธิจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

๖๑

๖๑

(๔) ไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก่ ผู้รับเงินบำนาญ เบี้ยหวัด บำนาญพิเศษ หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้เป็นประจำ ยกเว้นผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๕ ผู้มีคุณสมบัติได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้าม ดังต่อไปนี้

๖๑

๖๑

(๓) ไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก่ ผู้รับเงินบำนาญ ผู้รับเงินเบี้ยยังชีพตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย หรือกรุงเทพมหานคร ผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ที่ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดให้เป็นประจำ

ประกันสังคมก็มีใช้เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ ผู้ประกันตนดังกล่าวจึงเป็นผู้สูงอายุที่ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖ (๔)^๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์ การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒

อย่างไรก็ดี เพื่อให้การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุเป็นรายเดือนเป็นไปอย่างทั่วถึง และเป็นธรรมตามที่มาตรา ๑๑ (๑๑)^๑ แห่งพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้กำหนดไว้ สมควรแก้ไขปรับปรุงระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวโดยกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้สูงอายุซึ่งไม่มีรายได้ มีรายได้ต่ำ หรือไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู ได้รับเงินเบี้ยยังชีพ เพื่อให้สมดังเจตมุงหมายของการใช้บังคับกฎหมายผู้สูงอายุต่อไป

Nit. S

(นายติสทัต โทตระกิตย์)

รองเลขาธิการฯ รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๕๗

^๑โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๑มาตรา ๑๑ ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ

ดังนี้

๑.๑

๑.๑

(๑๑) การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๑.๑

๑.๑